

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto maximino ep[iscop]o. Cap[itulum]. lxiiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

res aquitanie inuassent: a karolo cui exercitu missus eos uirtuiter debellauit: magnaq; illis i ficta strage eisdē a septimanie inuasionē potē res deiecit. Reuersus autē p̄ uictorie gratiarū actione deo agenda in territorio lugdunū. nouū monasteriū cōstruxit in uale: uidelz gelonio: qd̄ r̄ vberi? dorauit: r̄ in noīe saluatoris titulauit ac ibidē monachos r̄ uirgines ancillas xp̄i reclusit: ubi r̄ duas sorores suas uirginatē professas collocauit. Deinde obtenta a karolo licētia ep̄o decetero militandi in eodē monasterio se incluserit anno dñi. ccccxcvi. in festo ap̄to: u. Cui sanct? rex lignū dñice crucis: qd̄ de hierusalē attulerat liberaliter p̄ munere concessit. Cui lelinus ergo monachus fact? p̄funde humilitatis r̄ pacificē fili? ad modū effectus est: oēmz obedienditā in cunctis minimis r̄ uilib? officiis adimplere curabat: orationib? r̄ ieiunijs in sisebat: r̄ miraculis clarebat. Cū die quadā panes coquere deberet: r̄ hora tardior esset: tū menz ne fratres scādalsarenē ex mora: furnū purgare cupēs: r̄ scopā ad purgandū paratā nō habēs: repēte incēsum elibanū intrauit: quē suo scapulari purgauit: cineresq; manib? expulit: r̄ tā corpe q̄ uestib? oīno inustus extens: coctos panes sine mora fratrib? appoztauit. Nū frigida r̄ solo pane etiā in hyeme multo tēpore usus fuit. Obiit sui p̄sci? diē dormitiōis eius abbat? r̄ fribus p̄dixit: r̄ regi karolo p̄ litteras scripsit. Sicq; diuinis sacramētis monit? v. kalen. iunij in pace q̄euit: sepult? in eodē cenobio: quod eius noīe dī monasteriū guillemense insi gnibus miraculis clarus.

De sanctis conone r̄ filio ei? mar. Cap. lxxij.

Conon martyr eius

filio suo ānoz. xij. passus est in nicomedia hisaurie ciuitate tēpore aureuliani impatoris sub comite domitiano. Hic sc̄tus de ueroe filii cuius nomē nō exprimit? percauit: qua defuncta in castitate p̄māsit: r̄ cū filio suo religiosam uitā duxit: necnō miraculorū gl̄ia claruit. Nā fluitū supra locellū suū currētē qui p̄pter ipetū nimitū transiri nō poterat: aquis fecit immobilē: r̄ orōne sua usq; ad certū tēp̄s uia multis trāsudatib? p̄buir. Altas etiā cū idem fluit? alueū suū egressus aquis inūdātib? excicato natural? alueo se extrēderet: r̄ agros plurimos inūdaret: orās ad alueū r̄ cursum pristinū in xp̄i noīe redire fecit. Ingressus q̄ domitian? comes nicomedia sc̄ti cononē tāq; xp̄ianū reueri iussit. Et cū sacrificare noller: eidēq; acer rima supplicia minaret: ille nolēs sine filio gl̄iarū uicū natū duodenē ut xp̄ianū comiti erhiberet: postulā s eū ad cruciat? secū admitti. Quos index in craticula iussit extendi r̄ prunis suppositis oleū desup in fundi. Et cū dudū uolutati in columes p̄māssent fecit eos in sartagine succ

cēsam mitti. Et dū neq; sic uinci potuissent: mādauit illos appētos flāmis subter missis exuri: manusq; illoz malleis cōrudī. Qui dū orantes psallerēt celesti eos uoce uocāte sp̄m emiserūt: septē a frīb? i nicomedia ciuitate. iij. kal. iunij.

De sanctis sifinnio martyrio r̄ alexandro martyribus. Cap. lxxij.

Sifinnius martyr eius

r̄ alexāder martyres apud uallēannoniā passi sunt. Hi genere suo greci: ciues cappadoces mediolani uenietes a sc̄to ambrosio ep̄o honorifice suscepti: r̄ cū eodē aliqñ tpe demorati: inde tridentū uenerūt: ubi a sc̄to uigilio ep̄o sifinni? archidiaconus: martyri? lector: r̄ alexander ostiari? ordinari: atq; ab eodē ad predicandū gentib? directi sunt. Qui uallēannoniā ingressi xp̄m euangelizabāt. Cūq; in uico medo eccliam cōstruxissent: r̄ multos cōuertissent: a rusticanis sarturno sacrificatib? p̄ terre frugib? impetrādis tenti sunt: ut r̄ ipsi immolarēt. Qd̄ dū facere recusarēt: p̄io durū? celi sunt: deinde sifinni? tuba erea capite illius r̄ securi cōfossus exspirauit. Martyri? hō capite securib? uulnerat? et sudibus trāsforat? cū ducere ad idolū occubuit. Quoz duoz corpa cū alexāder sibi collo spozita deferrerē tumultanda a paganis surrepta a simulacrū in ignē pietra sunt. Ipe hō alexander usq; ad mortē flagellat? martyriū p̄sumauit. Quoz aut uinbra nigerrima torā regionē obtegit: r̄ fulmina crebra terrā p̄cusserūt: ita ut multi gentiliū territi cōuerterent. Sed q̄ corpa a sancto ep̄scopo uigilio tridentī sepulta sunt: qui passi sunt. iij. kalen. iunij. hec ado.

De sancto maximo ep̄o. Cap. lxxij.

Maximus ep̄s treuerensis

his tpe cōstantij augusti claruit. Hic nobilis pietatorū ciuis exstitit: cui? urbis frater hui? maxeti? p̄t̄fex fuit. Ipe aut maxim? relictā domo p̄na treueris deueit: ubi clerice? fact? deo famulari cepit: inde ad ep̄atū ip̄? ciuitat? diuina reuelatiōe p̄mor? Cū esset qdā q̄rtac? uir scriissimus in ecclia sc̄ti eucharij nocte oraret: ipse sc̄tus eucharj? sibi apparuit: eiq; mādauit: ut maximo nūciaret ip̄m in ep̄atu agritio treueren. tūc antistiti successurū. Angelus dñi etiā eidē agritio in extrēmis posito p̄uisus iussit: ut maximo post se eligendū p̄p̄o p̄te dei mandaret: qd̄ ille p̄fecto eo q̄ migrāte p̄p̄s monita diuina adimplere curauit. Sicq; maxim? ep̄s elect? est. Ad hūc uirū dñi arhanasi? alexādrin? ep̄s p̄secutionē ostantij fugiēs adijt: r̄ ab eo honorifice suscept? benigna q; humanitate p̄tractat? est. Hic etiā dū t̄rer romā cū brō martino nōdū ep̄o: uisus a sinum eoz sarcinas deferētē inuassit r̄ deuorauit. Cui sc̄tus Maximinus in xp̄i noīe iussit. ut uis

De sanctis in mēse maij occurrētibus Folio. cxxij

res a fini sarcinas vsq; romā bauiando supple-
ret. Qd̄ seroꝝ aiat cū oī mānuendine perfect.
Rediēs quoq; ad ecclēsiā suā ad pīcrantensem
vbē vt suos reuīseret diuertit. Ibiq; languoze
pressus feliciter in dñio quēuit. iij. kalē. iunij.
Eius corpus exinde treuerim translatum est.
De trāslatione corpis sc̄i Nicolai. Cap. lxxv.

Trāslatio

corpis sancti Nicolai de myrea ad ciuitatē venetaz facta est anno dñi. M. lxxvi. tēpore vrbani pape secundi sub petro patriarcha gradē. et vī tale michaele duce venetiariū atq; henrico p̄rbeno eiusdē ciuitatis ep̄o. Euz em̄ vrbā?

papa generale passagū in recuperationē terre sancte: cunctis fidelibus indidisset: multivencorū cum nauū copiosa multitudīne ad dictuz passagū nauigarūt. Quorū exercitus dux extitit iohannes p̄fari ducis venetorū filius cum quo perrexit etiā dicitur castellanus ep̄s. Qui postq; cum eorū nauigio apud rhodum insulā h̄yemassent. inde discedentes: vt h̄erosolymā peterent vento eis aduerso insurgente inuiti appulsi sunt ad myreorū patriam iam quasi totaliter a turcis depopulatā. Tunc ep̄s et dux cū suis armatis ad ciuitatē accedunt: et q̄ iam quid facuri erant inter se tractauerant quatuor tantū custodes ecclēsie sancti nicolai reperunt: quos tantos adulationibus et promissis ac cōminatōib; exhortant: vt vbi corpus sancti nicolai quiescit reuelare p̄curēt. Illi h̄o dissimulantes vel antiquitate forsā ignorātes arcam in capite fractā muro adherentē ostendūt ipsam esse sancti nicolai confingūt: de qua barēs partē reliquiarū eius abstulerāt partē dī missas offerēbāt. Ad quā illi p̄currētes nihil in ea p̄ter aquā et oleū iuenerūt. Eūq; muros ecclēsie in locis plurib; dirupissent: et pauimentū effodissent: atq; altaria diruissent: et nihil de optato penitē repissent: custodes illos totūētis afficiūt: vt veritatē edicāt. Qui post multa s̄bera et sibi illata flagella: vix tandē ab eis qd̄ nouerāt extorserunt. Nam arca ostenderūt in qua duo sancti presules magni nicolai predecessores quiescebant: in altari videlicet p̄ncipali sancti iohānis baptiste. s. theodorus et nicolai magni nicolai patrus. De corpe autē sc̄i nicolai magni nihil penitē se scire dixerūt: cui rationē verisimilē assignarūt. Eum em̄ vt in geffis grecoꝝ cōtineri dicebāt vasillis cōstātinopolitanus imp̄ator ad imperialē vbē sancti nicolai corp; deferre voluisset: et vsq; ad ianuās ecclēie ossa delata nullo ingenio illa inde educere potuisset: irat iurasse dicebat: postq; corp; illud habere nō poterat tali loco ip̄m se locatu

rum q̄ nullus vnq; ip̄m inuenire poterit ne habere. Hanc ergo custodū cōfessionē ep̄scopus et veneti veram esse presumētes arcam ostēsam rumpentes duorum predictoz sanctorū ep̄scoporū corpora in arcellis singulis cupressinis inueniūt: et eorum epitaphia vt custodes dixerant legunt: eaq; inde leuata ad nauem deducunt desperantes amodo de sancti nicolai magni corpore inueniēdo. Verum quidē illorū diuinitus inspirati: in ecclēsia retardāres: et locū vbi altare sancti nicolai primo destruerāt perscrutantes inopinatāq; fragrantia odorantes: suspicati sunt aliquid ibi p̄ciosuz latere. P̄terea quidā ex eis qui als ad ipsam vrbem deuenērāt recordati sunt: q̄ in p̄cipuis solenitatibus archiep̄scopus myreorū non in alia re: sed in loco quodā plano sup̄ tripodem celebrabat. Supra quē locum imago sancti nicolai recta linea depicta erat. Et quibus oibus coniecturis motus ep̄scopus castellanus locū ip̄s effodi mādauit. Subleuatisq; magne molis lapidibus vitreā massam ad frangendū graue et penetrandū difficilez inuenerūt. Qua tandem cōfracta: secundā de bitumine non minus laboriosam exhauserūt. Tertiam deniq; massam duabus fortiozem que de cupro musculo cū bitumine glomerata fuerat: magnis viribus irruerunt: vbi thesaurus multiplici labore reseratus apparuit: odorq; inde mire suauitatis exiuit. Euz quo et palma quā beatus nicolaus die h̄erosolymis apporauerat sepulta fuerat: que circa sanctum corpus virides ramos et frondes pullulauerat: vnde multi colligerunt: et in testamētū ad p̄pria detulerūt. In sepulchro autē illo greca litteris scriptū erat: hic quiescit magnus ep̄s myreorū nicola; terra maris gloriozus. Corpus igitur inde leuātes stentib; canonicis et gaudētib; venetis ad naues depoztant: et inter alia duo collocant: eademq; lampadibus et luminaribus atq; p̄ciosis palliis reuerenter honozant. Inde igitur discedentes iter ceptum versus terrā sanctam persequūtur. Et cū plures de ossibus vel puluere sacri corporis ex deuotione subtraxissent oēs illi vel infirmitate varia verati vel duris verberib; celi vel noctu terroꝝibus agitati que passi fuerāt indicātes suāq; peccata ep̄scopo confitētes quicq; abstulerēt restituere cōpellebant. Post hec naues venetorum ad toppe portum deuenērūt: et dimissis qui corpora custodirēt: exercitus h̄erosolymam adierunt: et a gothifredo rege christianoꝝ et patriarcha h̄erosolymitano honorifice suscepti sunt: gētib; quoq; francoꝝ vniū vrbem saracenoꝝ caspam inespugnabilem dudum obsessam obtinuerūt: aliaq; plurima loca et castra debellādo ceperūt: et deinde loca sacra circunquaq; lustrāres post plures mēses ascēsis nauibus repatriare curarūt. Sicq; geminā palmā sanctorum: videlicet corporū et victorie